TABELLÆ
DIALECTORUM
IN
Græcis Declinationibus;
CUM
CARMINE MEMORIALI
IN USUM
SCHOLÆ PRIVATÆ.

Authore *JOHAN. MEDDENS*, A.M.
è Coll. Exon. Ox.

IMPRIMATUR.

Jonath. Edwards, Vice-Can. Un. Oxon.

LONDINI,

Typis *J. Leake*, & prostant apud *J. Howell*,
Bibliopolam *Oxoniensem*, 1691.

IN

CURIAS PRINCIPUM

ET

SCHOLAM PRIVATE

CANDIDE

LECTOR,

ESSE aliquas Declinationum Dialectos quæ hic deſunt, non ignoro; ſed iſtæ ferè ſunt ejuſmodi, quæ aut non ſunt generales, aut certè non vulgares, adeóque puerorum memoriis non temerè obtrudendæ: Non enim hoc Criticum opus volo, ſed pueris adjutorium. Qui Critici ſunt, Cruſium, Caninium, Corinthum, & aſſiduam lectionem conſulant; mihi ſat eſt ſi tyronibus proſim. Carmen autem ſiquis carpat, meminerit is Grammaticum me agere,

non Poetam; atque has Dialectos eâ tantum ratione metricè ſcribi, quâ olim Lilii Regulæ Nominum, & Verborum, & quâ nuperiùs immortalis Farnabii Rhetorica; *viz.* ut faciliùs ediſcantur, & altiùs infigantur memoriæ. Vale.

Articulus Prepoſitivus.

		Singulariter				Dualiter			Pluraliter			
		Nom.	Gen	Dat.	Accuſ.	N. A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com	maſ.	ὁ	τοῦ	τῷ	m. τὸν	τὼ	τοῖν	m. οἱ	τῶν	τοῖς	m. τοὺς
		n. τὸ			n. τὸ			n. τὰ			n. τὰ
Att.			τοῖο							τοῖσι	
Ion.			τοῖο							τοῖσι	
Dor.			τοῦ	τῷ				m. τοὶ		τοῖν	τὼς
Æol. Poët			τῶ	τῷ		τὼ					τὼς
Com.	fæ. ἡ		τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	τοῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Att.										ταῖσι	
Ion.									τέων	τῇς τῇσι	
Dor.	ἁ		τᾶς	τᾷ	τὰν			τὰ	τᾶν	τᾶς	
			τᾶς	τᾷ					τέων	τῆσι	
Æol.									τέων	τῇσι	

Atthis Ionque ſolent pro τοῦ ſibi ponere τοῖο.
Τεῦ, vel τῶ Doris format; τέο finge Poëta.
Æolis ex dandi caſu vult tollere punctum,
Et τῷ cum puncto ſibi poſtulat in genitivo.
Recto plurali Dores τοὶ, ταὶque docebunt.
Quarto plurali non τὰς, ſed τὼς ſibi præſtant.

In dandi casu plurali per genus omne
Atthis, Iön, plerumque & Doricus addit ἰῶν τα.
Ἡ fugit in recto muliebri Doris, & ᾱ vult:
Et petit in casu vel ταῖς, vel τᾶς genitivo;
In *Dandi* ταῖ vult & τῷ; pro τοῖν, τὰν amabit,
Et τᾶν sive τέων in plurali genitivo
Fæmineo: non ταῖς, sed τῆς, vel τῆσι Dativo.
Pro ἧσι fæmineo, τάων Cumanus habebit.

Articulus Subjunctivus.

	Singulariter				Dualiter		Pluraliter			
Com.	N. m. ὁς, ἡ n. ὁ	G. οὗ	D. ᾧ	A. m ὁν n. ὁ	N.A. ᾱ	G.D. οἶν	N. m. οἱ, αἱ n. ᾰ	G. ὧν	D. οἷς	A. m. ὡς, ᾱς n. ᾰ
Iön.		ὅου								
Æol.	ὁ m.									

Sumit ὁ Æolicus quæ sit vox mascula recto.
Et non οὗ, sed ὅου dat Iönicus in genitivo.
Casibus in reliquis, fing'lariter excipe rectum,
Pro subjunctivis Præpôsita sequuntur Iönes.

Singulariter

	Singulariter				Dualiter		Pluraliter			
Com.	Nom. m. ὅστις n. ὅτι	Gen. ὅτινος	Dat. ὅτῳ νι	Accuſ. ὅν ſινα n. ὅτι	N. A. ὅτινε	G. D. οἷν ſινοιν	Nom. οἵτινες ἅτινα	Gen. ὧν ſινων	Dat. οἷστι	Accuſ. ἅστινας ἅτινα
Att.		ὅτε	ὅτῳ				ἅττα ἅσσα			ἅττα ἅσσα
Iön.		ὅτεο	ὁτέῳ					ὁτέων	ὁτέοισι	
Dor.	ὅτις	ὅτευ								
Æol.	ὅτις	ὅτ ſεο	ὁτέῳ	ὅν ſινα maſc.						
Poët.				ὅτινα maſc.			ὅτινες m. ὅτινα n.			ὅτινας m. ὅτινα n.

Doris ὅτις non ὅστις ; ὅτις ſed & Æolis optat :
Atthis *gignit* ὅτε ; ſed & Æolis ὅτ ſεο ſcribit :
Doris ὅτευ mavult ; ὅτεο affectabit Iönis.
Sic & ὅτῳ caſu dandi docta Atthis amabit.
Ὅν ſινα cum leni legit Æolis *Accuſandi.*
Gignere vult ὁτέων numerus pluralis Iönum,
Caſibus iique dabunt ὁτέῳ, ὁτέοισι dativis.
Ὅν ſινα cum nolint ; ὅτινα effinxere Poetæ :
Quod pariter ſcribunt damnantes ἅττα neutra :
Maſcula plura legunt ὅτινες q: ὅτινας q; Poëtæ.
Atticus ἅττα vel ἅσσα facit pluralia neutra.

Prima

Prima Declinatio ſimplicium in ας.

	Singulariter					Dualiter		Pluraliter			
ταμίας	N.	G.	D.	Ac.	V.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	Ac.
Com.	ας	ου	ᾳ	αν	α	α	αιν	αι	ῶν	αις	ας
Iön.	ης	εω	ῃ	ην εα					έων		εας
Dor.		α	ᾳ								ας br
Æol.	α	ευ αο									
Poët.		ω είω									

Prima Declinatio ſimplicium in ης.

	Singulariter					Dualiter		Pluraliter			
τελώνης	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	Ac.
Com.	ης	ου	ῃ	ην	α	α	αιν	αι	ῶν	αις	ας
Iön.		εω		εα					έων		εας
Dor.	ας	α	α α	αν							ας b
Æol.	α	ευ αο									
Poët.		ω είω									

Simplicium prima in Dialectis ſic variatur.
Doricus ης mutabit in ας, ſed Iönicus ordo
Ας mutabit in ης: tanta eſt diſcordia vocum.
Æolicè rectus ſing'lariter exit in ἄλφα.
Non vult ου, ſed εω dat Iönicus in genitivo:
Reſpuit α, *dabit* η, gracili quia gaudeat ore.
Doricus α caſus gignendi eſt; inque dativo
Reſpuit η, *dabit* α, quia buccâ gaudet apertâ.

Ευ, vel αο Æolicè gignendi casus habeto;
Nunc ω, nunc εω gestit formare Poëta.
Αν, vel in λω, vel εα in quarto mutabit Ionis;
Αν contrà, non ην, Doris legit ore rotundo.
Non facit ας, sed ας quartus pluralis Ionum.
Articulum in reliquis benè consule Præpositivum.

Secunda Declinatio simplicium in α.

	Singulariter					Dualiter		Pluraliter			
μοῦσα ἡμέρα Com.	N. α εα	G. ης ρας	D. η ρᾳ	A. αν	V. α	N.A. α	G.D. αιν	N. αι	G. ῶν	D. αις	A. ας
Ion.	η ρη	ρης	ρη	λω	η				έων	ῃς ηοι	
Dor.		ως	ῳ							αισι	
Æol.									άων		
Poët.			ι								

Secunda Declinatio simplicium in η.

	Singulariter					Dualiter		Pluraliter			
ἠμὶ Com.	N. η	G. ης	D. ῃ	A. ην	V. η	N.A. α	G.D. αιν	N. αι	G. ῶν	D. αις	A. ας
Dor.	α	ας ως	ᾳ ῳ	αν	α				ᾶν έων		
Æol.									άων		

Ἄλφα rejecit Ion Singularem, & deligit ἧτα.
Articulo in reliquis hæc Declinatio paret.

Tertia Declinatio ſimplicium.

	Singulariter					Dualiter		Pluraliter			
λόγος ξύλον Com.	N. m. ος n. ον	G. υ	D. ῳ	A. ον	V. ε ον	N.A. ω	G.D. οιν	N. οι α	G. ων	D. οις	A. υς α
Att.	ο n.	οιο		ο n.	ο n.					οισι	
Dor.		ω								οισι	ως m.
Æol.		ῳ	ω							οισι	

ν finem neutris ſing'laribus Atticus aufert.
Articuli formas alioqui Tertia ſervat.

Quarta Declinatio ſimplicium.

	Singulariter					Dualiter		Pluraliter			
λεως ἀνώγεων	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
m. Com. f. n.	ως	ω	ῳ	ων	ως ων	ω	ῳν	ῳ ω	ων	ῳς	ως ω
Poët.		ωο ῳο									

Ωο Poetarum vox eſt non ω genitiva.
Atticaque in Reliquis tota eſt Inflectio Quarta.

Siqua ſit in *Quimâ* Dialectus, non generalis
Iſta foret, prorsùs nec certâ lege tenenda.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

Singulariter							Dualiter		Pluraliter				
Δημοσθένης τεῖχος	Nom.	Gen	Dat.	Ac.	Voc.	NA.	G.D	N.	G.	Dat	Accus.
Com.	m. ης n. ες ος	εος-ους	ει-ῃ	εα-η ε-ος	ες ε-ος	ες-η	εοιν-οιν	εες-εις εα-η	εων-ῶν	εσι	εας-εις εα-η
Att.		εως						ης P. εις			ης pro εις
Dor.		ους ους C.			ε mas.						
Poët.						ε				εσσι	ες pro εις

Hæc Contractorum ponatur Regula *primæ*.
Spernit εω, ſed εως amat Atticus in genitivo.
Ευς atque υ non ους contractum Doris habebit,
Inque Vocativo clamabit Σώκεϑε Doris.
Atque Poëta jubet Σωκεῆτες ferre Dualem:
Corripit εις in ες in plurali, εσσι ducit in εσσι.
ῆς quoque non εις in pluralibus Atticus optat.

Secunda Declinatio Contractorum.

ὄφις ὄφιν	Singulariter					Dualiter			Pluraliter				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.	
Com.	m. f. n. ι	ος ου	ι-ῖ	m. ιν n. ι	ι	ες	οιιν	ες m. ις n. α-ι	ων	ιν	ας-ις α-ι	
Att.		εως	ει con.			η	εοιν	m. εις n. η contr.	εων		εις η contr.	
Iön.		εος								εεσσι		
Dor.		ος										
Æol.		ηος										

Hæc Contractorum eſt Dialectica norma *ſecundæ*,
Atthis εως, εος optat Iön, ſed Doricus ος vult;
Atque in gignendi caſu parit Æolis ηος.
Atticus ει legit in *Dandi* pro ſimplice ῐ ῶτα.
Si legat Atthis ὄφη, vox eſt Contracta Dualis.
Attica ſic habeas pluralia neutra σπήματα.

Atthis

Atthis ϵων etiam *genuisque*, *dedisque* Duali.
Et contraxit in ϵις, non ις pluraliter Atthis.
Prodiga plurali concedet Ionis ϵϵσσι.

Tertia Declinatio Contractorum.

βασιλεὺς πρέσβυς δῆμος	Singulariter				Dualiter			Pluraliter			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Voc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen	Dat.	Accus
Com. m. n.	ὰς,υς υ	εως	ϊ ει	εα,υν ν. υ	ὰ, υ ν. υ	ες	ϵοιν	ϵες ϵις ᾶς c. n ϵα n	ἐων	ὰσι ϵσι n. ϵσσι	ϵας ϵις n. ϵα n
Att.		εως mal.						ῆς c. ῶς p. ϵις			
Ion.	η	ῆος ϵος	ῆϊ	ῆα.		ῆε	ῆοιν	ῆες	ἠων	ἠϵσσι	ἢας
Dor.		εῦς								ἐϵσσι	
Æol.		εῦς									
Bæot		ῆος									
Poët.				ῆν m.							

Hæc

Hæc Contractorum est Dialectica *tertia* norma.
Atthis εως casu gignendi gaudet habere:
Vult Bæotis ιϴ, vult ευς quoque *gignere* Doris.
Doris & in *dandi* pluralibus optat ἑσζι.
Πρεσζῆς pro Πρέσζεις plurali contrahit Atthis.
Nil contraxit Ionis, at ἑλιλὸν undique mutat
Dulce per ῆτα suum; fic fit converſio tota.

Quarta Declinatio Contractorum.

	Singulariter						Dualiter			Pluraliter			
λεχὼ Com.	N. ὼ	G. όος-ῶς	D. οϊ-οῖ	Ac. όα-ὼ	V. οῖ		N.A ὼ	G D. οῖν		N. οὶ	G. ῶν	D. οῖς	A. ούς
Ion.				ῶν C.									
Æol.		ῶς cont.		ῶν cont.						ες		σι	ας

Hæc Contractorum est Dialectica Regula *Quartæ*.
Æolici formant οος-ῶς, non ῶς genitivum;
Sic ῶν contractum quartus quoque casus habebit:
Ουν *Accusandi* contractio Ionica fecit.
Plurali numero sed Declinatio *quarta*
Quintæ simplicium Æolicis formatur adinstar.
Jam Contractorum Dialecti nescia *Quinta* est.

Singulariter

	Singulariter				Dualiter		Pluraliter			
Com.	Nom. ἐγὼ	Gen. ἐμοῦ	Dat. ἐμοὶ	Accuſ. ἐμὲ	N. A. νῶϊ νὼ	G. D. νῶϊν νῷν	Nom. ἡμεῖς	Gen. ἡμῶν	Dat. ἡμῖν	Accuſ. ἡμᾶς
Iön.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμέϑεν ἐμοῖο	ἔμοιγε	ἐμέγε					ἧμιν	
Dor.	ἔγωγα ἐγὼν ἐγώνγα ἐγώνη	ἐμεῦ ἐμῶ μεῦ	ἐμὶν μὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἀμμέων ἀμέων	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγὼ ἐγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									
Poët.	ἐγὼ	ἐμεῖο						ἡμείων	ἡμὶν	

sic

Sic variatur Ἐγὼ numeros, casusque per omnes.
Atthis ἔγωγε facit, facit hinc sibi Doris ἔγωγα,
Vult & ἐγὼν, & ἐγώνγα, interdum format ἐγώνη:
Æolicus formabit ἐγῶν cum Circumflexo:
Sed Bœotis ἰώγα & ἰώνγα petisse notatur.
Hic ἐμέο in casu gignendi format Ionis:
Unde ἐμέθεν, μεόθενque sibi formaverit Atthis:
Gignit & Atthis ἐμοῖο: Poëtaque finxit ἐμεῖο:
Doris ἐμεῦ, vel ἐμῶ, vel μεῦ creat in genitivo.
Atticus in dandi casu formabit ἔμοιγε:
Μὶν vel ἐμὶν Dores adsciscunt, nec lego plura.
Ἄμμε petunt Dores, petit Æolis ἄμμε dualem.
Doricus ἄμες erit rectus pluralis, & ἄμμες:
Æolis ἄμμες amabit, at ἧμέες optat Ionis.
Doricus est ἀμέων gignendi casus & ἀμῶν:
Ἡμέων amplectuntur Iones: Æolis ἄμμων,
Atque ἀμμέων petit: ἡμείων genuere Poëtæ.
Attica vox ἧμιν retrahendo Circumflexum:
Ἄμῖν in *dandi*, in quarto pluraliter ἀμέας
Doricus exoptat. Sic Æolis ἄμμιν & ἄμμας:
Ἡμέας in quarto plurali *Accusat* Ionis,
Oxytonúmque ἡμὶν *Dandi* breviâre Poëtæ.

Singulariter

	Singulariter				Dualiter		Pluraliter			
Com.	Nom. Σὺ	Gen. σοῦ	Dat. σοὶ	Accuſ. σὲ	N. A. σφῶϊ σφὼ	G. D. σφῶϊν σφῷν	Nom. ὑμεῖς	Gen. ὑμῶν	Dat. ὑμῖν	Accuſ. ὑμᾶς
Dor.	Τὺ Τύνα Τυίν	σεῦ τεῦ τεοῖο	τοὶ	τὲ τὺ	ὔμμε		ὔμμες ὔμες	ὑμμέων ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας ὔμμε
Iön.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμείων		ὑμέας
Poët.		σέο σέθεν σέθεν	τὶν τοῖν				ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν	

Jamque

Jamque σὺ, quicunque es, variaberis his Dialectis.
Τύνα, τὺ, vel τυὼν Doris fingulariter infit.
Atque in *gignendi* σεῦ, vel τεῦ, five τευ̃ο.
Æolis in casu gignendi τεῦ sibi præstat:
Σοῖο creavit Ion, petit & σέο; σεῖο Poëta
Procreat, & σέθεν, & σέοθεν gaudebit habere.
Pro σοὶ, τοὶ Doris; sed τίνque, τεῖνque Poëta.
Atque τὲ si reus es, vir Doricus *accusabit*;
Doris & ὔμμι petit pro σφῶ: petit Æolis ὔμμε:
Doricus ὔμμες erit rectus Pluralis, & ὔμες:
Ὑμέες ambit Ion; juvat Æolin ὔμμες habere:
Jure suo malunt ὑμεῖες habere Poetæ.
Æolis aut ὑμμέων *gignendi* aut postulat ὔμμων:
Gignit Ion ὑμέων: ὑμείων dixit *Homerus*.
Dandi plurali Doris dabit ὔμμιν & ὔμμι:
Jure pari Æolicus sibi vendicat ὔμμιν & ὔμμι:
Mutato accentu fieri jubet ὑμὶν Homerus.
Doricus in quarto plurali postulat ὔμμας:
Ὑμέας ambit Ionis; & Æolis ὔμμες habebit.

Singulariter

	Singulariter			Dualiter		Pluraliter			
Com.	Gen. ἑ	Dat. οἱ	Acc. ἑ	N. A. σφὼ σφὲ	G. D. σφοῖν σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς
Dor.	ἑοῦ		μὶν νὶν			σφὲς			ῥὲ
Æol.	ἑοῦ								
Ion.	ἑο	ἑοἱ	ἑέ			σφέες	σφέων	σφίσι	σφέας
Poët.	ἑο ἕθεν ἑόθεν ἕθεν			σφέε			σφέων	σφὶ σφίσι ἑῖν	σφὲ

Οὗ sic mutando Dialectos discere possis.
Εὗ vult Doris: Ion ἑο vult: atque Æolis ἑοῦ vult:
Εἷο Poëta facit, vultque ἕθεν, & ἑόθεν habere,

Atque ἔοδεν, vel ἔδεν, si scansio justa requirat,
Νὶν petit in quarto sing'lari Doricus & μὶν:
Format Iön ἕε, ut *sese* formâre Latini.
In recto σφεὲ vult non raro Poëta duali:
Dorica pluralis vox σφέες; σφέεσ & sit Iönum.
Pro σφῶν *gignendi* σφείων finxere Poëtæ:
Si tibi fortè σφέων occurrat, misit Iönis.
Et σφὶν Iönis habet vulgari pro σφίσι *Dandi*:
Atque σφὶ, σφὶν que solent, aut εἰν formare Poëtæ.
Sæpe ϕὲ Doris habet, pro σφᾶς: σφέας orat Iönis.

Com. σὸς, σὴ, σὸν, &c. Non σὸς, verò πὸς per casus Doris habebit.

Com. ὃς, ἥ, ὃν, &c. Sic non ὃς, sed ἑὸς malunt formare Poëtæ.

ἡμέτερ☉ spernit Doris, sed postulat ἄμ☉.
ὑμέτερ☉ pariter fugiens amplectitur ὔμ☉.
σφὸς quoque pro σφέτερ☉ gaudebit Ioris habere.

Singulariter

Singulariter			Dualiter			Pluraliter			
Nom.			Gen.			Dat.			Accuſ.
Com. ὅδε	αὕτη	τῆνο	τούτε	ταύτης	τούτε	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	τοῦτον, &c.
Att. ὁτοσὶ		τοῦτοὶ τοῦτοῖ				τοῦτοῖ		τοῦτοῖ	τοῦτονὶ
Ion.			τοῦτέω	ταυτέης	τοῦτέω	τοῦτέῳ	ταυτέῃ	τοῦτέῳ	
Acc. Plur. Com.	τούτους	* ταύτας	ταῦτα	Dor. * τοῦτας	ταυτὶ Att.				

Finales longas præcedat en! ἐφιλᾶν omnes,
ὅδε de proprio ſiquando inflectat Ionis.
Τοῦτας pro ταύτας plurales Doris amabit.
Atticus oſtentans digito res addit ἰοῦτα
Vocibus; exemplo ſint ὁτοσὶ, τοῦτονὶ, τουτὶ.

Singu-

	Singulariter			Duallter			Muralter		
	Nom.			Gen.			Dat.		
Com.	ἐκεῖνος	ἐκείνη	ἐκεῖνο	ἐκείνω	ἐκείνης	ἐκείνω	ἐκείνῳ	ἐκείνῃ	ἐκείνῳ
Att.			ἐκεινὶ				ἐκεινωὶ		ἐκεινωὶ
Dor.	τῆνος	τήνη	τῆνον τῆνο	&c.					

Τῆνος Doris habet, per Aphæresin Æolis ambit Κῆνος, quæ sanè sunt digna vocabula vatis.

(22)

	Nom.			Gen.			Dat.			Ac. Sin.	Ac. Plu.	
Com.	αὐτὸς	αὐτὴ	αὐτὸ	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ	αὐτὸν	αὐτὰς	αὐ|ὰς
Ion.	ὠὐ|ὸς	ὠὐτὴ αὐτέη	ὠὐτὸ	ὠὐτοῦ αὐτέω	ὠὐτῆς αὐτέης	ὠὐ|οῦ αὐτέω	ὠὐτῷ αὐτέῳ	ὠὐτῇ αὐτέῃ	ὠὐτῷ αὐτέῳ	ὠὐτὴν	ὠὐ|ὰς αὐτέας	ὠὐ|ὰς
Dor.										μὶν	μὶν	μὶν

Ωὐτὸς

Ωὗτὸς, non αὐτὸς jamjam delegit Iönis.
Αὐτὸς at in reliquis declinat Iönis ut ἕτερος.
Μὶν mihi, μὶν seſe reddas, ipſoſque vel ipſas.

FINIS.